

Izhaja

vsak četrtek (po
tudi večkrat) z
prihodnjega

Dopisi naj se fra
šiljajo uredništv
Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga stran
naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.
Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto . . . . . K 20.—
» pol leta . . . . . » 11.—
» četrt » . . . . . » 6.—
» 1 mesec . . . . . » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 50 v, med
besedilom po 1 K za 1 cm² vsakokrat,
minimum 24 cm². — Za poslano se
plačuje po 80 v, za parte, zahvale in
izjave po 1 K za 1 cm². — Za male
oglasje se plačuje po 30 v za besedo;
debelo tiskano 60 v vsakokrat;
minimum 5 K.

Za izvestilo pri upravnih 3 K posebej.
Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov:
Upravištvo lista »Mir«,
Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 8. julija 1920.

Št. 33

Regent v Sloveniji.

Po prisrčnem slovesu se je odpeljal naš prestolonaslednik iz Zagreba. Velikanska množica ljudstva se je zbrala po ulicah in na kolodvoru, da še enkrat pozdravi svojega ljubljena. Vožnja iz Zagreba do Ljubljane je bila uprav triumfalna.

Ko je dvorni vlak privozil na slovenska tla, je navdušenje ljudstva za ljubeznivega vladarja rastlo od postaje do postaje. Od Brežic do Ljubljane so na vseh postajah tisoči ljudstva pozdravljali svojega vladarja.

Vlak se je ustavil na vseh postajah; regent je stopil iz vlaka, se razgovarjal z ljudstvom in se zahvaljeval za veličastni sprejem. V Trbovljah je šel Aleksander med rudarje ter se dalje časa mudil v njihovih vrstah.

Regent v Ljubljani.

V Ljubljano je dospel dvorni vlak ob 5. uri 20 minut. Vojaška godba je zaigrala vse tri narodne himne. Ko je regent stopil iz voza, ga je pozdravil predsednik dr. Brejc. Pred kolodvorom ga je pozdravil župan dr. Tavčar. Nato se je peljal regent v štirivpreznem vozu skozi špalir nešteti množic pred deželno vlado. Dr. Brejc je peljal regenta v gorenje prostore vladne palače. Regent je stopil na balkon v družbi ministrskega predsednika dr. Vesniča ter dr. Korošca in dr. Brejca.

Na tisoče in tisoče ljudstva je korakalo mimo svojega vladarja ter ga burno pozdravljalo. Ob 9. uri se je vršil v vladni palači slavnostni diner, med katerim je regent imel sledeči navdušeno sprejeti govor:

Regentov govor.

„Gospoda! Vstanimo za trenutek in se zahvalimo Njemu, ki deli pravico med ljudstvi in narodi na zemlji, da nam je v svojem neizmernem usmiljenju podelil veliko srečo, da smo se pobrateni in svobodni mogli sestati v tej hiši in pri tej mizi, da tudi tukaj proslavimo naše narodno ujedinjenje.“

Slovenec, Hrvat in Srb so živeli sicer do danes kot bratje; naša skoro 15stoletna zgodovina ne pozna ne ene borbe med našimi tremi enakopravnimi plemeni. Toda tega našega pobratimstva do danes nismo mogli niti nismo smeli javno izpovedati, ker tega ni dopustila tuja sila. Naš troimeni, ali enodušni narod je slednjič uvidel, da je njegova rešitev samo v popolnem edinstvu, in s pomočjo naših zaveznikov in prijateljev, največ pa s svojo odločnostjo in s svojim silnim naporom je stresel raz sebe tuji jarem enkrat za vselej in se ujedinil v našo kraljevino, trdno odločen, da svoje edinstvo in svojo svobodo neguje in čuva bolj nego vse na svetu.

V veliki in težki borbi za obstanek so naši Slovenci morali vzdrževati brezprimerne napore ves čas, odkar so došli v te kraje. Vi bratje moji, ste stali skozi polnih 15 stoletij na mrtvi straži za našo skupno brambo pred najljutejšimi napadalci. V tem dolgem času ste bili prisiljeni popuščati od svoje dedovine korak za korakom; toda storili ste to le za ceno ljute borbe in velikih žrtev za napadalca. V tem neprestanem boju je Vaša odporna sila neprestano rastla. Ojačila se je posebno takrat, ko so Vaši predniki prišli do javne zavesti, da je Vaš in naš narodni spas v sporazumu in slogi z Vašimi brati Hrvati in Srbi.

Tako je prišlo, da so Kopitar in Miklošič, Prešeren in Gregorčič bili med prvimi boritelji jugoslovenske misli in da je zgodaj preminuli Krek zamislil program našega narodnega edinstva sredi germanskega Dunaja, na veliko iznenadenje Evrope in to v najbolj kritičnem trenutku svetovne vojske. Svetovni Areopag (zbor), ki bi moral, kakor je svečano obljubil, zajamčiti svobodo malim narodom in jih v pravicah zena-

čiti velikim, ni bil pravičen napram nam, najmanj pa napram Vam, Slovenci. Dopustil je, da ostane pod tujim jarmom velik del naših najboljših bratov. Pod tem jarmom ostane za zdaj še tudi znaten del Srbov, Hrvatov, toda razmeroma največ Slovencev. Ta krivica pa ne more dolgo obstati. Za to nam jamči slična preteklost drugih delov našega naroda. Ali najzanesljivejše jamstvo si ustvarimo mi sami! In mi si je gotovo ustvarimo, če skupno delamo na to, da kar najmodreje uredimo svoje politične, prosvetne in gospodarske odnose. Bogata in napredna, prosvitljena in urejena kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev bo ne samo naša željena skupna domovina, ampak hkrati in v isti meri tudi zanesljiva zastava naše splošne, še lepše in še popolnejše narodne bodočnosti.

Delajmo vztrajno na tem velikem in vzvišenem poslu! Kadar bo v naši ožji domovini pravica in svoboda enaka za vse; kadar bodo naš orač na njivi, delavec v tvornici, trgovec in obrtnik, meščan in vojak srečni in zadovoljni, — in to bodo lahko, — tedaj bo ta sreča obsevala in ogrevala tudi naše brate, katerim močnejši od nas še niso dopustili, da bi se imenovali naši državljani. Človeštvo v naši dobi gre brezdvomno naproti pravičnejši bodočnosti. Pravica, delo in čas so naši zanesljivi zavezniki, ki jih ne smemo izgubiti iz vida. Z vnemo izkoriščajmo sadove naše svobode! Potem bodočnost mora biti naša!

V to ime dvignem svojo čašo in pijem na srečo vseh Slovencev, ki so s težko in mučeniško, toda junaško in vztrajno preteklostjo zaslužili boljšo in sijajnejšo sedanost. Z združenimi silami jim hočemo in moremo zajamčiti boljšo in sijajnejšo bodočnost. Na to delo Vas, gospoda, pozivam, v ime svojega vzvišenega roditelja, našega ljubljene kralja in v ime cele naše mile domovine!“

* * *

Odgovoril je regentu dr. Brejc.

Pri gala-dinerju je bilo navzočih okrog 60 oseb. Na regentovi desnici je sedel predsednik Narodnega predstavništva dr. Ribar, poleg njega minister dr. Drinković, na regentovi levisi predsednik deželne vlade dr. Brejc. Regentu nasproti je sedel ministrski predsednik dr. Vesnič, na njegovi desni dr. Korošec, na levi minister dr. Krizman; dinerja so se udeležili tudi ljubljanski škof dr. A. Jeglič, škof dr. Karlin, poverjeniki deželne vlade, zastopniki najvišjih civilnih in vojaških oblasti, kot zastopniki parlamentarnih klubov poslanci Fr. Smodej, dr. Kramer, A. Ribnikar, ravnatelj Glasbene Matice Hubad, zastopnik umetnikov slikar Jakopič, zastopnik društva jugoslovenskih novinarjev Vodeb, vsa regentova suita in drugi. Med dinerjem je igrala vojaška godba. Po končanem dinerju se je podal regent v spremstvu cele družbe na črno kavo v dvorano z balkonom, od koder je opazoval bakljado.

Velikanska serenada. Medtem se je zbralo ljudstvo na Aleksandrovi cesti za bakljado. Na desettisoče naroda prihaja, da se pokloni vladarju. Počasi se pomika velikanski sprejod pred palačo deželne vlade. Navdušeni Živio-klici pretresajo ozračje. Prestolonaslednik pride večkrat z ministri in z deželnim predsednikom dr. Brejcem na balkon in se ginjen zahvaljuje množicam. Ob tričetrt na 11 zvečer da prestolonaslednik z roko znamenje, da hoče govoriti. Tisočera množica umolkne. S krepkim glasom spregovori: „Globoko ginjen se zahvaljujem za prisrčni sprejem, katerega mi je priredila Ljubljana in izražam svojo toplo ljubezen za vse brate Slovence.“ Vladarjeve besede so prekinili navdušeni Živio-klici. Po regentovem govoru se je v imenu vlade zahvalil minister prometa dr. Ant. Korošec za izredni srčni sprejem in veličastne manifestacije, s katerimi je prebivalstvo pozdravilo osvoboditelja Nj. Visočanstvo, v katerega po-

lagamo vsi Slovenci vse svoje nade. Narod je največjim navdušenjem spremljal govor ministra dr. Korošca, ki je stal vsem Slovincem na čelu v najhujšem boju za osvobojenje in ujedinjenje troimenega naroda. — Po 11. uri sporoči dr. Brejc zbranemu narodu še enkrat pozdrav in zahvalo regenta vsem Slovincem, vojaška godba zasvira koračnico in slavlje se zaključijo.

Odlikovanja. Regent Aleksander je podelil v soboto, 26. junija knezoškofu dr. Ant. Bon. Jegliču in deželnemu predsedniku dr. Janku Brejcu red sv. Save I. razreda.

Regent med narodom.

Drugi dan ob polpetih popoldne, po sprejemu deputacij, se je prestolonaslednik peljal v spremstvu predsednika deželne vlade v avtomobilu k ljudski veselici na Kozlerjevem vrtu, nekdanj najbolj priljubljeno zabavišče Ljubljančanov. Za njim so se vozili v avtomobilih ministrski predsednik dr. Vesnič, ministri dr. Korošec, dr. Kukovec, dr. Krizman, vojni minister Draža Jovanović in drugi člani regentove suite.

Kozlerjev vrt je nudil pestro in krasno sliko: Umetniško izvršeno vhodišče po načrtu univ. prof. Vurnika ob koncu dolgega drevoreda okusno napravljen paviljon za regenta in na obeh straneh drevoreda po več stolpov, vse v enotnem slogu. Na obeh straneh drevoreda je tvorilo špalir naše ženstvo v narodnih nošah. Prostrani vrt je bil poln množice, ki se je deloma krepčala v zato prirejenih ličnih paviljonih in šotorih in v slavnostnem razpoloženju pričakovala regentovega prihoda. Ko je dospel regent, so zaorili urnebesni vzkliki: Živio regent Aleksander! Ob vhodu ga je z navdušenimi vzkliki pozdravila skupina poslancev. Ko je regent izstopil, mu je v imenu društva jugoslovenskih novinarjev poklonila mala hčerka časnikarja g. E. Vodeba krasen šopek in pa 30 fotografičnih posnetkov sobotnega slavnostnega sprejema. Regent je oboje milostno sprejel in v svojih zahvalnih besedah vnovič dokazal, kako se zanima za stan časnikarjev. Nato je regenta v prisrčnih besedah pozdravila ga. županja dr. Tavčarjeva. Ljubko ga je pozdravila šest do sedem let stara deklica v narodni noši. Regent jo je poljubil na čelo. Množica je ploskala in oduševljena pozdravljala prestolonaslednika. Moški zbor pevske zveze ljubljanskih pevskih društev je v pozdrav regentu mogočno zapel „Morje adrijsko“, to večno lepo budnico Hajdrihovo.

Nato se je prišla regentu pokloniti ženitovanjska skupina iz Škofje Loke. Župan Hafner je v pristnodomačih besedah, kot pravi slovenski starešina, pozdravil regenta in mu ponudil čašo vina. Regenta je ta intermeco izredno veselo iznenadil, trčil je z vsemi svati, prejel v dar šopek in velik kos pogače v cvetju. Tu se je videlo: Regenta od naroda ne loči nobena ograja, v čim ožjem stiku je z narodom, tem srečnejšega se čuti kot pravi sin svojega naroda. Navdušenje množice je bilo nepopisno. Regent se je podal v paviljon, kjer ga je pozdravil zastopnik Sokolov. Ljudstvo se je tako trlo proti regentu, da ni bilo več mogoče vzdržati špalirja in z žarečim veseljem na licih je regent korakal po drevoredu, neprestano odzdravljajoč nešteti množici naroda, ki je brez presledka prirejala regentu viharne manifestacije.

Simpatična prikazen je prestolonaslednik, ki mora osvojiti srce vsakega, kdor ga spozna, a najsimpatičnejši je tedaj, kadar stoji sredi naroda in po domače kramlja z njim.

Po veselici se je prestolonaslednik regent peljal s spremstvom v mesto in na ljubljanski grad, odkoder je občudoval krasno panoramo in bližnjo in daljnjo ljubljansko okolico in orjaške kamniške planine. Po dineju se je vršila v opernem gledališču gala-predstava. Igrali so po eno dejanje „Rusalke“ in „Prodane neveste“.

Bled.

Dne 28. junija se je peljal regent na Bled. Na Bledu je bil sprejem veličasten. Jezdci so se pokazali prvi in spremljali ob straneh regentov avto do vrh klanca, kjer se je nudil očesu krasen prizor. Kakor daleč je segalo oko, so stali v špalirju šolska deca z zastavicami in šopki, dekleta v narodnih nošah v takem številu, Orli, Orlice, Sokoli, Sokolice, gasilci, in za špalirjem množica, najmanj desetisoč ljudi. Samo Korošec je došlo na Bled okrog 2600. Med neprestanim vzklikanjem množice se je avtomobilna kolona počasi vozila skozi špalir in potem okoli jezera. Parkrat je dal prestolonaslednik avtomobil ustaviti, da si je ogledoval lepoto Bleda, „to podoba raja“, ki je že našega pevskega prvaka Prešerna navdahnila z nesmrtnimi stihoma.

Pred zdraviliškim domom so se avtomobili ustavili. Prostor je bil premajhen, da bi se bile mogle množice razviti in so ljudje le z veliko težavo sproti delali špalir, da je mogel prestolonaslednik skozi.

Pozdravil ga je blejski župan Rus. Župan Mayr iz St. Jakoba v Rožu je pozdravil regenta v imenu koroških županov: „Vaša kraljevska Visokost! Prezvzvišeni gospod prestolonaslednik in regent!

Čast mi je pokloniti se Vaši kraljevski Visokosti kot zastopnik koroških županov iz onega ozemlja na naši severni meji, ki ga je šele pred par meseci vnovič osvobodilo srbsko junaštvo iz tisočletnega robstva in suženjstva.

Pozdravljamo Vašo kraljevsko Visokost kot predstavnika one državne sile, ki nas je osvobodila, z izrazom iskrene vdanosti in srčne hvaležnosti, ki jo hočemo izkazati z dejanjem o priliki bližajočega se plebiscita.

In ko bo naša usoda končno veljavno določena, ko bomo tudi mi ujedinjeni v mogočnem kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev, takrat, upamo, da bomo mogli pozdraviti Vašo kraljevsko Visokost na starodavni koroški zemlji, da zadoni iz tisoč grl, iz enoglasne navdušenosti današnji naš klic: »Njegova kraljevska visokost, naš rešitelj in regent, živio, živio, živio!«

Pozdrav poslanca Grafenauerja regentu.

Regentu se je poklonila deputacija koroških Slovencev pod vodstvom poslancev Grafenauerja in Smodeja.

Mučnik in prvoboritelj koroških Slovencev, gosp. Fr. Grafenauer, kateri je v bivši Avstriji toliko prestal za svoj rod, je pozdravil regenta s sledečim govorom:

Vaše kraljevsko Visočanstvo! Ne najdem besedi, s katerimi bi zamogel dati primerne izraze čutilom, ki napolnjujejo in obvladujejo moje srce, ko me je po 1800 letnem mučeniškem trpljenju našega naroda na Koroškem doletela izredna čast, da morem ob tej svečani priliki pozdraviti prvič na osvobojeni slovenski zemlji našega narodnega vladarja in gospodarja. Vaše kraljevo Visočanstvo! Zastopniki osvobojenega dela koroške Slovenije so prihitali z veseljem in nepopisnim navdušenjem sem, da izrazijo Vašemu kraljevemu Visočanstvu dolžno zahvalo za njihovo osvoboditev izpod težkega tujega jarma sužnosti in robstva in da obenem izrazijo svojo popolno vdanost slavni vladarski hiši Karagjorgjevičev, kakor tudi Vašemu kraljevskemu Visočanstvu. Pri tej priložnosti mi bodi dovoljeno izraziti svojo hvaležnost vsemu srbskemu narodu, kateri je po svoji občudovanja vredni hrabrosti največ pripomogel k osvoboditvi slovenskega Korotana. Ob enem si pa dovoljujem z izrazom zahvale, vdanosti in ljubezni združiti zadnjo željo mojega političnega življenja: Vaše kraljevsko Visočanstvo! Ni še prost, ni še osvobojen ves slovenski Korotan! Najlepši njegovi deli, lep in bogata Ziljska dolina in beljaška okolica in romantična Kanalska dolina so po tuji krivdi pripadle pod tujo oblast. Prosim kraljevsko Visočanstvo! Ne pustite te pokrajine izpod Vašega vladarskega področja in izpod Vaše vladarske skrbi in ljubezni, da ne ostanejo izven naročja njihove matere Jugoslavije! Pozdravljamo Vaše kraljevsko Visočanstvo!

Po jezeru bliz Triglava.

K najlepšim partijam regentovega potovanja spada vožnja po jezeru. Okrog 60 bogato okrašenih čolnov je obkrožalo čoln, na katerem se je vozil regent v spremstvu dr. Vesniča, dr. Korošca, dr. Drinkovića, vojnega ministra Jovanovića, dr. Krizmana in dr. Kukovca. Njegov čoln je imel iz zelenja in cvetic spleten baldahin in je bil s preprogami tapetiran. Pred regentovim čolnom je plul s plav, sestavljen iz več čolnov, na katerem so blejski pevci neumorno prepevali. Regent, ki je sploh velik prijatelj lepega petja, je bil izredno dobre volje in je pevcem ploskal. Solnce je z jasnega neba ožarjalo jezersko gladino in ji

dajalo čudovit blesk. Domači veslači in veslačke so se krepko upirali v vesla in skupina čolnov je mirno plula proti otoku, svetišču Device Marije. Na obrežju je krog in krog stala množica, ki je opazovala lepo sliko, ki je nudila skupina čolnov, in pozdravljala regenta z mahanjem robcev; njeni živio-klici so se pa udušili v ubranem petju in živio-klici, ki so se razlegali iz čolnov. Ko je predsednik deželne vlade opozoril prestolonaslednika na bližnji čoln, v katerem je bila skupina Korošcev, je regent vzela šopek cvetic in ga vrigel proti čolniku. Šopek pa ni dosegel čolna; neka žena je kar planila za šopkom, ga še ujela in poljubila. Zvon z »otoka mile cerkvice« je pozdravljaval visokega romarja in njegovo spremstvo, ki se mu je nudil prekrasen prizor. Na stopnicah do cerkve se je vzpenjala greda velikih, belih, kakor v vetru klanjajočih se cvetic — belo oblečena šolska mladina, ki je pozdravljala regenta. Smehljaje in s hitrimi koraki se je regent povzpela po stopnicah, odzdravljal in z zanimanjem poslušal tamburanje šolske mladine pod vodstvom g. nadučitelja Pibrovca. Pred cerkvico ga je pozdravil župnik blejski Janez Oblak, želeč mu, da se izpolnijo vse želje Njega Veličanstva, ko bode pozvonil zvonček želja in prošenj. Duhovščina iz radovljiske dekanije je bila pod vodstvom g. dekana skoro polnoštevno zbrana. V cerkvi so zadonele orgle in cerkveni zbor je zapel Hladnikovo Marijino »Ave Marija« (Večerni zvon). Prestolonaslednik je trikrat krepko pozvonil. Predsednik deželne vlade ga je pozneje vprašal, kaj si je želel, in regent je dejal: »Da se izpolnijo vse želje, ki jih goji dobro slovensko ljudstvo.«

Pred cerkvijo se je nato razgovarjal z ljudstvom; zanimal se je zlasti za šolsko mladino, med katero je bila tudi šolska mladina iz Sveč in Bistrice v Rožu. Predstavljen mu je bil komisar za tujski promet Andrejka, ki je vodil aranžma za sprejem. Regentu je Blejsko jezero izredno ugajalo.

Glasovanje.

Nekaj številčk za glasovanje.

-Z- New York, London, Pariz, Berlin itd. so svetovna mesta. O mestih v A coni se tega ravno ne more reči. New York, London, Pariz, Berlin itd. so milijonska mesta. O Pliberku, Velikovecu, Borovljah itd. se ravnotako tega ne more trditi.

Po zadnjem ljudskem štetju l. 1910. je imel

Pliberk	1070	prebivalcev
Železna Kapla	1176	»
Velikovec	2631	»
Borovlje, brez okolice	1584	»
Labud	1548	»
Grebij, brez okolice	457	»

Grebijnska okolica šteje nad 25 vasi!

To so torej »svetovna, milijonska« mesta v A coni, od katerih si Nemci toliko pričakujejo!

Občina Bistrica pri Pliberku	ima	1870	} prebivalcev
» Bela	»	2793	
» St. Jakob v Rožu	»	3554	
» Dobrla ves	»	2804	
» Rikarja ves	»	1796	
» Važenberg	»	2831	
6 mest v A coni	šteje	8.466	prebivalcev
6 občin	pa ne manj	kot 15.648	»

Med mestom Pliberkom in Londonom je pač razlika !!

Cona A ima 49 občin; 25 jih leži na južnem, — 24 na severnem bregu Drave. A cona šteje 73.615 prebivalcev; 38.980 jih prebiva na južnem, 34.635 na severnem bregu Drave.

„Hinterher erst die Zone B“ — „Na vsezadnje cona B.“ Tako stoji napisano v dunajskem listu »Wiener Stimmen« z dne 16. junija 1920. Ta list se zgraža nad tem, da bo Celovec šele »hinterher« glasoval ter pravi dalje dobesedno: »Man glaubt annehmen zu können, daß die Zone B infolge ihrer wirtschaftlichen Zusammenhänge mit der ersten Zone sich im Sinne dieser (t. j. A cona) entscheiden wird.“ »Verjetno je skoraj, da se bo cona B zaradi svojih gospodarskih zvez s prvo cono v smislu te (t. j. A cone) odločila.« Nemški list torej sam piše, da bo cona B s Celovcem vred tako glasovala kot cona A. Da glasuje prej A cona in potem šele B cona — je za nas velike važnosti. Mi imamo vajeti v rokah, mi bomo pokazali pot Celovečanom, kje je Jugoslavija.

V »Neue Freie Presse« z dne 19. junija čitamo, da je prodala Jugoslavija Nemški Avstriji 1500 vagonov žita! Radovedni smo, koliko od tega žita dobi B cona v agitacijske svrhe... Za

smeh in kratek čas pa čitam v brošurici: »Wie Klagenfurt abstimmen würde« na 11. str.: Uebrigens sind in Laibach die Ernährungsschwierigkeiten nicht geringer als in Klagenfurt. »Drugmače so pa težave s prehrano v Ljubljani ne manjše nego v Celovcu.« O ubogi Celovečani, kaj vse morate verjeti — skoraj pa mislim, da sami ne verjamate...

V isti brošurici pa čitam na 19. str.: »Es ist kein Zweifel, daß Klagenfurt unter der Abtrennung von der Zone A schwer leidet.« »Ni dvoma, da Celovec težko trpi, ker je od A cone odrezan.« Na 11. tako — na 19. strani tako...

V Celovcu igrajo zdaj novo igro, katera predstavlja trpljenje »Nemcev« v coni A. Predstavlja med drugim duhovnika, kateri niti spovedovati noče, predno prosilka ne podpiše za Jugoslavijo. Gledališče je bilo menda natlačeno.

Med vojsko so Nemci v Berlinu predstavljali, kako Francozi »koljejo« Nemce itd. Ker je med igro več berlinskih »frajlic« znorelo, so potem vendar jenjali s predstavami...!

Nemška »kultura« ne pozna mej!!!

Srbi so branili, Nemci pa razdirali!

Pred nekoliko stoletji so grozili divji Turki preplaviti ves krščanski svet, uničiti križ in proslaviti Mohameda. Najhujši njihov naval so razbili Srbi l. 1389. na Kosovem polju; bili so v veliki manjšini, borili pa so se tako junaško, da Turki preko trupel padlih niso prišli naprej, čeprav so zmagali.

Tako se je na Kosovem polju postavil krščanski jez, branik proti Turkom, še stoletja in stoletja so srbski junaki, skriti v gorah in gozdovih, sekali krvoločne Turke in jih slabili.

In za tem zidom je varno živel ostali krščanski svet, predvsem Nemci, ki so tudi nam gospodarili z grofi in birci. Oni niso šli proti glavnemu sovražniku, ampak so se med seboj vojskovali; s svojim Lutrom so prinesli celo razdor v krščanski svet, boji in poboji so še bolj vzplamtel.

V onih nevarnih časih, ko so Turki zmerom huje pritiskali, so se združile jugoslovanske, češke, ogrske in nemške alpske dežele v avstrijsko monarhijo, katere glavni namen je bil, braniti krščanstvo proti Turkom. Ime generala Lavdona še danes zveni v naših pesmih iz one dobe. Ali Lavdon je bil tudi zadnji avstrijski junak proti Turkom.

Pred sto leti se je namreč usoda Srbov pridrugačila. Turški paše in begi so jih tako neusmiljeno tlačili, da se je vse ljudstvo proti njim vzdignilo, izbralo kmeta Jurija za vojvodo, ki je postal strah in trepet Turkov; zato so mu dali ime Črni Jurij (turško: Karadžordže).

En del Srbov se je osvobodil, dobili so svojo vladu v Belem gradu. Velik del Srbov od Kosovega polja do Soluna in Bosni ter Hercegovini pa je še zmerom ječal pod turškim nasilstvom. In v Belem gradu so se pripravljali, da rešijo tudi te brate.

To pa na drugi strani avstrijskim vladarjem ni bilo prav. V Avstriji so namreč dobili Nemci in Mažari vladu v roke, ta vlada se je zbalala, da bi se srbska država preveč ne razširila, zato so iz Dunaja začeli zagovarjati Turke, čeprav so še tako krvoločno ravnali s kristjani. Avstrija je postala iz sovražnice prijateljica Turkov, Srbi pa so prevzeli nalogo, odrešiti svoje krščanske brate izpod nasilstva nevernika in tako je Avstrija zgubila namen obstanka, Srbi pa so se podali na zmoglavno pot vojevanja proti Turkom za svobodo trpinov.

Ali Avstriji so jim delali zapreke celo v samem Belgradu. Dosegli so namreč z zvijačami in podkupovanjem, da so prišli na vladu Obrenovići, ki so bili slepo pokorni avstrijskemu cesarju in turškemu sultanu. Pokazalo se je to pred 50 leti, ko je postalo gorje kristjanov v Bosni tako nezno, da so udarili na tlačitelje Turke in klicali ves krščanski svet na pomoč. Ali našli so gluha ušesa, edino vnuk Črnega Jurija, naš sedanji kralj Peter, ki je moral tedaj živeti v pregnanstvu na Francoskem, je prihitel in se hrabro boril proti Turkom. Pozneje so udarili še Rusi in premagali Turke, pa Avstrija in Nemčija sta zabranili l. 1878., da bi se rešili vsi kristjani izpod Turka, velik del od Soluna do Kosovega polja je moral še naprej prenašati žalostno usodo; edino Bosno in Hercegovino je zasedla Avstrija iz zavisti pred Srbi.

Obrenovići v Belgradu so vse to mirno gledali, v zahvalo so Nemci tedaj prav hinavsko in toplo hvalili Srbe kot junake; seveda ker so jih molzli in delali na njih škodo dobičke.

Srbski kmet, ki si je med tem opomogel in izobrazil, je spoznal, da vladajo Obrenovići „po milosti“ avstrijskega cesarja prav sramotno in na neizmerno žalost bratov, ki so še zmerom krvaveli pod Turki. Zato je l. 1903. zavrelo proti kralju, ki je bil nevreden, ljudska volja ga je odstranila.

Soglasno so potem poklicali kralja Petra, ki se je že tako junaško boril proti Turkom in leta 1870. s Francozi tudi proti Nemcem. Naš kralj pa ni hotel več poslušati ukaze nemških grofov in ministrov iz Dunaja, ljudsko voljo je izpolnjeval, ko je pripravljaval svojo državo na veliko nalogo, odrešiti vse Jugoslovane, tako izpod Turkov, kakor izpod „milosti“ Dunaja.

Od tega časa se začenja strupena jeza nemških listov nasproti Srbom; je to jeza grofa nasproti kmetu, ki noče več dajati desetine, ki hoče postati na svoji zemlji svoj gospod.

Nemški listi so začeli divje hujskati, hujskali so posebno l. 1908. že na vojsko. Golijat se je postavil proti Davidu!

Ali še drugi orjak je stal proti mali Srbiji. Pred 10 leti so začeli vpiti na pomoč kristjani na Kosovem in od Soluna, sosede niso mogli več gledati krvoločnosti Turkov in tudi Srbi so leta 1912. s kraljem Petrom na čelu prihiteli na pomoč in delali čudeže junaštva. Osvobodili so vse svoje brate izpod Turkov!

Nemški listi, ki so sprva prorokovali, da bodo Turki za mavžno pohrustali Srbe, so debelo gledali. Začeli so sejati še hujske sovraštvo in gnati na vojsko. Mudilo se jim je, dokler je bila Srbija še oslabiljena. Zato so poslali avstrijskega prestolonaslednika Ferdinanda na vroča tla v Sarajevo, čeprav so dobili iz Beograda svarilo, da ga anarhisti nameravajo napasti. Na Dunaju pa so si ravno to želeli, celo delali so na to, da se je umor leta 1914. res izvršil, ker so iskali vzrok za vojsko!

Vsi se še spominjamo, kako hudičevu hudobno so nas tedaj farbali in slikali Srbe kot morilce! Danes je dokazano, da je to bila satanska laž, katero so Avstrijci potrebovali za hujskarijo in vojsko proti Srbom. Srbi si niso nič bolj želeli, kakor miru, ker so ravno končali težko vojsko. Pa ravno to oslabele so hoteli avstrijski generali še izrabiti, mudilo se jim je!

Golijat je udaril! Z mokrimi cunjami in z muziko so mislili nagnati Srbe, delati iz njih „Reisfleisch“ in jih iztrebiti iz zemlje. „Die Serben müssen sterben“ so tulili! Ali nikdar niso bili avstrijski generali tako sramotno tepeni, kakor ravno od Srbov, nikdar še nemško-madžarska prevzetnost ni bila tako osramočena, kakor pred Belim gradom! Besneli so avstrijski generali, divjale so nemške cajtenge, udarci Srbov so jih srbeli! Velečila Avstrija je morala poklicati Prajze in Bavarce, Bolgare in Turke na pomoč; od vseh strani so naskočili Srbe in jih s krvavimi izgubami ter v potokih krvi izrinili iz domače zemlje!

Nepopisno so trpeli Srbi v tej borbi za dom in streho, tako veliko je bilo gorje, ko so morali zapuščati rojstna tla, da je kralj Peter — ki je bil zmerom ž njimi — stopil med vojake in jim rekel: „Odvežem Vas prisege; kdor hoče, naj gre domu — sovražnik naj koraka čez moje truplo v Srbijo!“ Globoko ginjeni pa so ostali srbski vojaki pogumno in vztrajno na fronti, noben ni zapustil svivolasega kralja, trdno so upali, da odrešijo svojo zemljo in svoje brate!

Njihova trdna vera je zmagala. Jeseni 1918 so od Soluna ravno Jugoslovani (tudi Korošci so bili vmes) prebili sovražno fronto in dali Nemčiji, Avstriji, Bolgariji in Turčiji smrten sunek.

Od Soluna je zasijala tudi nam svoboda, kakor je nekdanj od tam prišla blagovest v našem jeziku!

Kralj Peter je v tej vojski toliko pretrpel, da je oddal vladu svojemu sinu Aleksandru. Ta je vreden potomec svojih kmečkih pradedov; poslal nam je takoj ob nastopu vlade iz Belega grada sporočilo: „Zemlja je Božja in kmetova!“

Še nikdar poprej nismo slišali take besede iz vladarjevih ust!

Zato smo ga tudi Korošci z vso Slovenijo pozdravljali iz celega srca, zato ga ljubimo, ker vemo, da je vladar po naši volji!

Pa naj bruhajo nemške cajtenge ogenj in žveplo proti njemu in Srbom, naj jih grdi in psujejo, mi vemo, da delajo to po načelu: udari pastirja in čreda se bo razkropila! Potem pa bi si Nemci v družbi s Turki in Mažari razdeljevali našo suknjo. Strupena pa onemogla jeza nemških nacelnjov izvira odtod, ker se Srbi niso podvrgli njihovi komandi, ker so jim zaprli pot do Turkov, ker so prinesli tudi nam Korošcem slovenskega rodu svobodo in agrarno reformo!

Srbi so junaki, ki so naučili Nemce in Turke spoštovati zapoved: „Ne grabi po tujem!“ Srbi se ne dajo postaviti pod kuratelo, kakor Nemška Avstrija! Srbi so kmetje, ki nikdar niso imeli plemenitaveš! Srbi so kristjani, ki so izpolnili nalogo, odrešiti vse kristjane izpod Turkov — Avstrija pa je propadla, ker je zvezala svojo usodo s Turki! Srbi so ene krvi in istega rodu z nami in mi smo ž njimi zvezani, kakor brat z bratom, enak z enakim!

Naj nemški agentje še toliko hvalijo republiko in judovlado na Dunaju; mi slišimo tudi, kaj pravijo nemški kmetje na Tirolskem! Ti drugače govorijo kakor pa Lacknerjeva „Landmannschaft“ in „Koroška Korošcem“.

Politični pregled.

Italija.

V Italiji gre vse narobe. Izbruhnila je revolucija. V Anconi so streljali na revolucionarce. 200 oseb je mrtvih. Socialisti, anarhisti, republikanci demonstrirajo proti Giolittijevi vladi. Železniški promet je ponekod popolnoma ustavljen. Delavci štrajkajo. Vojaštvo se upira in noče v Libijo in Albanijo, kjer so bili Italijani poraženi in pošteno tepeni. Iz Rima poročajo, da so se izvršili v upravi zasedenih dežel velike nerednosti in goljufije. V Pesaro so 29. junija demonstranti premagali in razorožili malo posadko in zažgali smodnišnico. Italijanska lira je padla pod dinar, pod 4 krone.

Iz cone B.

Nemška propaganda. V Celovcu se je vršil v kmetijski šoli inštrukcijski kurz za agitacijo v coni A. Udeležili so se ga tisti „begunci“, ki so kot govorniki ali tajniki vodje nemških občinskih narodnih svetov (Gemeindeheimatsräte). Izbrali so „zanesljive“ nemškonacionalne agitatorje. Potne stroške so jim plačali. — „Ljudsko voljo“ v coni A fabricirajo torej v Celovcu. Vemo torej, koliko je ta „ljudska volja“ vredna.

Vsenemška propaganda. V Celovcu so „Korošci“, kadar govorijo A-conarjem, drugače so pa vsenemci in sklepajo o združitvi z Nemčijo, kar je proti mirovni pogodbi. To smo že davno trdili. Sedaj pa imamo za to tudi dokaz. Steinacher piše svojim zaupnikom: „Es langt die vertrauliche Weisung ein, bei der Agitation zur Volksabstimmung in Kärnten unbedingt jede all-deutschen oder Anschließekundgebung zu unterlassen. Die von einigen Studenten anlässlich der Volkskundgebung in Klagenfurt am 11. April angestimmten Lieder „Die Wacht am Rhein“ und „Deutschland über alles“ sind sowohl von der gegnerischen Agitationspresse ausgenutzt als auch in Paris sofort gemeldet und übel vermerkt worden. Zur Darnachachtung und gelegentlichen vertraulichen Einflußnahme. — Klagenfurt, am 17. Mai 1920. Für den Kärntner Heimatdienst: Steinacher.“ „Koroško Korošcem“ se imenuje nasprotni listič, ki trobi v omejeni koroški rog, ki je zvit in katerega glas sega do Berlina. Nemška agitacija je s tem sama sebe obsodila. Na zunaj so „Korošci“, v srcu pa vsenemci. Steinacher izdaja fermane in ukaze ter brzda razgrete nacionalce in jim trobi, da morajo biti Korošci, sam pa hodi v Berlin miloščine pobirat za nemške

agitatorje. Sami ste se obsodili, sami priznavate, da lažete, če govorite „Korošcem“. Laž, hinavstvo in druge take „čednosti“ so bile tudi med svetovno vojno sredstva vaše agitacije, zato ni čuda, da se je vaša hiša podrla in za to razvalino še antanta ne da ničesar. Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Mi koroški Slovenci pa vemo, kje je prostor za slovensko Koroško, zato bomo vsi glasovali za Jugoslavijo; koroške gore in „nemško“ industrijo pa bomo vam pustili. Vsakemu svoje!

Ne morete spati? Niti delati? Imate nervozne bolečine? Obutek zadovoljstva doprinese Vam Fellerjev pravi Elza-fluid. 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 36 K.

Trpite na počasni prebavi? Zaprtju? To zlo se odstrani s pravimi Fellerjevimi Elza-kroglicami. 6 škatljic 18 K. — Zelodec okrepjujoča švedska tinktura 1 steklenica 15 K. Omot in poštnina posebej, a najceneje. Evgen V. Feller, Stubica donja, Elza-trg 67, Hrvatska. D

Dnevne vesti.

„Velikovška pisma v Nemško Avstrijo“ smo radi preobitega gradiva morali odložiti za prihodnjo številko. V prihodnji številki se zopet nadaljujejo.

Naš narod pri plebiscitni komisiji v Celovcu. Gospod generalni sekretar in načelnik našega urada pri plebiscitni komisiji g. Bruno Hugon Staré se je podal v spremstvu članov naše misije gg. dr. Rudolfa Steinmetz-Sorodolskega ter inž. Janka Mačkovška, zajedno z uradniškim osebjem naše misije v Celovec. Naše najboljše želje jih spremljajo!

Sestanek koroškega dijaštva. Koroška podružnica „Slovenske Dijaške Zveze“ stopa po vojski prvič zopet na plan. Vzbuditi iz vojnega mrtvila ter zbrati okrog sebe krščansko dijaštvo, da se pripravlja za bodoče kulturno delo, da vrši že zdaj po možnosti svoje dolžnosti, ko grozi našemu dobremu ljudstvu, da ga požre nemški liberalni imperializem, da ga okuži rdeča internacionalna vsenemštva — zdaj v teh usodnih dneh dvignimo svoj v boju izkušeni prapor krščanstva, oni prapor, pod katerim se je bil in izvojeval boj slovenstva napram nemštvu. Stopimo mi mladi pred svoje rojake, da jim pokažemo smer, kamor težijo naša srca. Sestanek se vrši dne 23., 24. in 25. julija v št. Jakobu v Rožu. Natančnejši spored še objavimo pravočasno. Koroški tovariši, tovarišice, pridite vsi! Tovariši iz Slovenije, iskreno vabljeni! — Ljubljana, 30. junija 1920. — Koroška podružnica SDZ — predsednik.

Pri sprejemu regenta na Bledu je bilo 2600 koroških Slovencev. Med njimi je bilo okoli 200 oseb v narodnih nošah in nad 450 šolskih otrok, iz vsake šole po 10 do 15 otrok. Prišlo je tudi mnogo Ziljank iz Ziljske doline, ki pripada sedaj Avstriji.

Regentovega sprejema v Mariboru se je udeležilo 1400 koroških Slovencev. O tem še poročamo. Sprejeta je bila tudi deputacija. Na obed sta bila povabljeni okrajni glavar Kakl in župan Krajgar. Vsi udeleženci so odnesli najboljši vtis. Iz Vovber je bilo 32 ljudi.

Dr. Josip Glantschnig iz Črne je imenovan za provizornega okrožnega zdravnika v Murški Soboti v Prekmurju.

Izpremembe v osebju. Premeščeni so: Anton Prudič, davčni oficial pri davčnem uradu v Pliberku, k davčnemu okr. oblastvu v Novem mestu; Franc Valentinič, davčni upravitelj pri davčnem okr. oblastvu v Velikovcu, k davčnemu uradu v Pliberku; Viktor Damijan, davčni oficial pri davčnem okr. oblastvu v Novem mestu, k davčnemu okr. oblastvu v Velikovcu.

Ljudski oder v Velikovcu. Na Vidov dan, dne 28. junija 1920, je gostoval Ljudski oder iz Ljubljane v koroškem plebiscitnem ozemlju in sicer v Velikovcu. Igrali so veseloigro v treh dejanjih: „Pri belem konjičku“, ki je vzbudila obilo smeha; posebno iznajdljiv je bil Novak v Buckovi vlogi. Da je bila igra bolj prikupna, so igralci prenesli kraj dejanja z Blede h Klopinskemu jezeru. Pred igro je imel predsednik Ljudskega odra France Bevk kratek nagovor na občinstvo, v katerem je povdarjal pomen Vidovega dne za Ju-

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon št. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2.9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica in rezervni zaklad:
okroglo K 50,000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.

goslovane sploh in povdaril posebno to, da se boj na Kosovem polju bije za Koroško še danes in da imajo rešitev sami v svojih rokah, da volijo med lučjo svobode ali temo robstva. Prireditelj je v splošnem zelo dobro uspela. Dvorana je bila nabito polna.

Glasbena Matica iz Ljubljane priredi s svojim pevskim zborom, broječim 140 pevk in pevcev, dne 10. julija zvečer ob 7. uri koncert v Borovljah in v nedeljo dne 11. julija ob 11. uri dopoldne koncert na Otoku ob Vrbskem jezeru. Pevski zbor bo pod vodstvom gosp. ravnatelja Mateja Hubada slovenske, hrvatske in srbske narodne pesmi ter nekaj pesmi iz novejšje glasbene literature proizvajal. Sodelovala bo tudi koncertna pevka gospa Pavla Lovšetova.

Orlovski tabor v Mariboru. Posebni vlak iz Koroške v Maribor dne 1. avgusta 1920 se vrne še isti večer nazaj na Koroško in ne še le 2. avgusta, kakor je stalo pomotoma v „Miru“ št. 31. — Kdor se misli udeležiti tega velikanskega tabora v Mariboru, naj se čimprej oglasi pri svojem župnem uradu. Iz Amerike pride cel parnik udeležencev in mi Koroški Slovenci, ki imamo Maribor pred nosom, naj bi doma ostali?

Dopisi.

Velikovški okraj.

v Prevalje. Na predvečer blagovestnikov sv. Cirila in Metoda smo pri nas zažgali mnogoštevilne krese, tako pri Kordežu, na Brinovem vrhu in tudi na Strojni je plapolal mogočen ogenj. Lep kres se je žaril tudi na Temelnovem griču, kjer so Prevaljčani priredili lepo Ciril-Metodovo slavlje in se je zbralo mnogo občinstva s Prevalj in okolice. Lešanska godba je pridno svirala, pokali so topiči, rakete so švigale v zrak in pevci Čitalnice so zapeli več pesmi. Kresni govor je imel g. kaplan Mošič. Tudi za Jugoslovansko Matico se je nabralo 130 K. Vsem, ki so pripomogli k lepemu slavlju, prirsčena hvala!

Cerkvene vesti.

Sv. Križ nad Dravogradom. (Shod beguncev.) Nad leto dni je minulo od roparskega vpada nemških tolpe v slovenski Korotan in sosednji del Štajerske. Da se, kakor smo svoj čas v begunstvu obljubili, dostojno zahvalimo Bogu in Devici Mariji za varstvo, bo v ponedeljek dne 19. julija 1920 pri Sv. Križu in ljubi Materi Višarski skupen cerkveni shod vseh koroških in štajerskih takratnih beguncev, ki so se bili morali umakniti sovražni sili! Spored: sv. maše, ob 1/2 10. uri slovesna pridiga, slavnostna sv. maša in „Te Deum“. Ob enem bomo prosili za srečen izid glasovanja. Vsi begunci, zlasti iz Podjune, srčno povabljeni!

Gospodarstvo.

Prošnja in poziv vsem kmetijskim podružnicam na Koroškem.

Da dobi naša javnost celoten pregled o snovanju in delovanju koroških kmetijskih podružnic „Slov. kmetijske družbe v Ljubljani“, prosim in pozivljam tajnike vseh podružnic, da mi zanesljivo poročajo do 15. julija 1920:

I. a) O ustanovitvi podružnice; b) število članov; c) kaj je dosedaj podružnica že storila; d) kaj je želela storiti in iz katerih vzrokov je morala opustiti; e) kaj hoče delati v prihodnjem letu; f) kakšnih ovir v delu se za bodoče zaveda; g) kakšne pomoči pričakuje od osrednjega društva in države.

II. Kakšno stališče zavzamejo člani do organizatorične preosnove družbe v tem smislu:

a) Odbor podružnice se voli po proporcijah; b) Podružnice celega polit. okraja osnujejo obligatorično okrožje, katerega naloga bi bila, delovanje podružnic poživiti, poglobiti in spraviti v enotno smer in zastopati interese članov pri polit. oblasti.

Odbor okrožja volijo delegatje podružnic. Vsak delegat zastopa le toliko glasov, kolikor jih je pri izvolitvi nanj odpadlo.

c) Več okrožij osnuje lahko zopet svojo širše okrožje, če obstoji za to potreba, ki ima isti na-

men kot okrožje samo za večje ozemlje. Njega odbor se voli enako kot okrožni. Le da člani zastopajo okrožni delegati.

č) Vrhovna organizacija je „Slov. kmetijska družba“. Občni zbor tvorijo delegati okrožij. Vsak zastopa toliko glasov, kot jih je pri volitvah nanj odpadlo. Voli se po proporcijah.

Na tak način bi se mi rešili okorne centralizacije in vednih hrupnih in dragih občnih zborov. Ob enem bi pa prišli vsi kmetje do besede.

Kot protiuslugo obljubujem vsem Korošcem, objaviti na vsem dostopnem mestu uspehe tega poziva.

Ne zgublajmo se v krajevnih težkočah, ampak stremimo po višjem delu!

Vinko Razgoršek
Sl. Šmihel, p. Tinje, Kor.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prešt v Tinjah.
Odgovorni urednik: Otmar Mihalek.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Razpis službe.

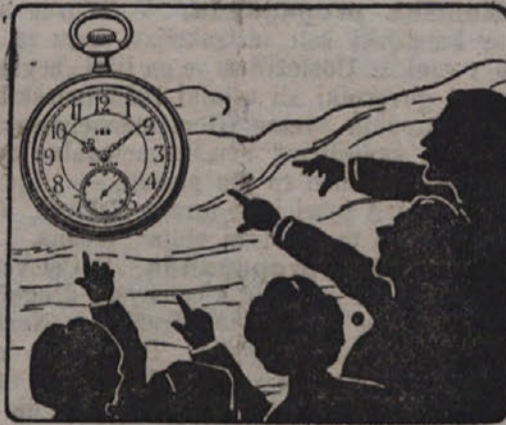
Pri mestnem občinskem uradu v Velikovu se razpisuje mesto pomožnega uradnika ozir. praktikanta (pomožne uradnice oziroma praktikantije).

Svojeručno pisane prošnje, opremljene s potrdilom o šolski izobrazbi in o eventualnem dosedanem službovanju, o znanju jezikov in drugih sposobnostih naj se vložijo do dne

20. julija 1920

pri mestnem občinskem uradu v Velikovu.

Hočete dobro in poceni kupiti?

Najzanesljivejša ura je Suttner-jeva ura!

Nikelnasta, jeklena, srebrna ali zlata ura, vsaka Vas bo zadovoljila! Tudi verižice, prstane in uhane, vsakovrstne darove in potrebščine, kakor: škarje, nože, priprave za britje, šibčnjake, diamante za rezanje stekla, doze za smodke in cigarete, zapestnice itd.

Vse dobro in poceni najdete v ceniku firme

H. Suttner, Ljubljana št. 977.

Cene so padle! =

Kje? Samo v veletrgovini

Alojz Dular (preje Oskar Reitter) v Slovenjgradcu.

Naznanjam sl. občinstvu, da sem zdatno znižal cene pri vsej svoji zalogi, kakor pri: manufakturi, špeceriji in železnini.

Prodajam koruzno moko po K 6.— 1 kg

koruzni zdrob „ „ 6:50 1 „

Dobi se tudi sladkor in rogaška slatina v poljubni množini.

Za obilen obisk se priporoča

z odličnim spoštovanjem

Alojz Dular.

➡ Pridite vsi in prepričajte se! ➡

Slovenci! Plebiscit je pred durmi! Vsi na delo za narod! --

Hočete obdržati svojo lepoto?
Hočete imeti kakor baržun mehko kožo? Hočete solnčnih peg, mozoljev in ogrcev?

Uporabljajte Fellerjevo pravo „Elza“ obrazno, kožo obvarujočo pomado. Občudovali in zavidali Vas bodo! 1 lonček 9 K. Št. III. močnejše vrste 12 K. K temu Fellerjevo najfinejše liliplomlečno milo 16 K.

Hočete imeti lepe, zdrave lase?

Fellerjeva prava „Elza“-Tannochina pomada za rast las doseže bujne lase! Zapreči prhaj in prerano osivenje. Zabranj plešo! 1 lonček 9 K.

Št. III. 12 K. K temu močno terovo milo za umivanje glave 8 K. Šampon 1 K. Mazilo za brke 2 K 50 vin. in 3 K.

Mučijo Vas kurja očesa?

Fellerjev pravi turistovski obliž učinkuje brez bolečin hitro in zanesljivo! Nobenih kurjih očes več! Nobenih žuljev! Nobene trde kože! Mala škatljica 4 K, velika škatljica 6 K.

Želite še kaj?

Fellerjeve „Elza“-umivalne pastilje (Kolonjska voda) 1 škatljica 7 K.

Fellerjev usipalni prašek proti potenju 1 škatljica 6 K.

Fellerjev mentolni črtnik zoper glavo- in zobobol 1 škatljica 4 K.

Fellerjev Elza-fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici špeciální 36 K.

Najboljši parfum z najfinejšim duhom od 8 K naprej. Najfinejši Hega-puder drja. Kluger, bel, roza in rumen, 1 velika škatljica 12 K.

Močna francovka v steklenicah po 8 K in 22 K. Ovoj in poštnina posebej, a najceneje. — Evgen V. Feller, lekarnar, Stubica donja, Elzatrj št. 67, Hrvatska.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov),
tesan les (smrekov, jelkov, borov),
okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen),
bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej),
drva (trda in mehka),
stoječi les v gozdu,
smrekovo skorjo

kupi vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z O. Z.

v Mariboru.

Kupi „Drava“ Maribor.